

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-121/17-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Vukičević predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek, Senke Orlić-Zaninović, Fedore Lovričević Stojanović i Marine Kosović Marković, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta, povodom zahtjeva Hrvatske udruge N. s., Z., na sjednici vijeća održanoj 26. travnja 2018.

r i j e š i o j e

Zahtjev se odbacuje.

Obrazloženje

Hrvatska udruga N. s. (dalje u tekstu: Podnositelj zahtjeva) podnio je 7. prosinca 2017. godine zahtjev za ocjenu zakonitosti Poslovnika o radu Skupštine Hrvatskog nogometnog saveza (dalje u tekstu: Poslovnik), jer nije usklađen sa Statutom Hrvatskog nogometnog saveza, niti s člankom 13. stavkom 2. Zakona o udrugama, prema kojem ostali opći akti, ako ih udruga donosi, moraju biti u skladu sa statutom. Temeljem tog Poslovnika, Predsjednik Hrvatskog nogometnog saveza je donio odluku i sazvaio Izbornu sjednicu Skupštine Hrvatskog nogometnog saveza za dan 22. prosinca 2017.

Rješenjem ovog Suda od 7. prosinca 2017., donositelj akta Hrvatski nogometni savez (dalje u tekstu : HNS) je pozvan očitovati se na zahtjev.

HNS u odgovoru danom 22. prosinca 2017. navodi da je Poslovnik o radu Skupštine Hrvatskog nogometnog saveza donesen na sjednici 14. travnja 2014. godine, a izmijenjen na sjednicama 20. travnja 2015. i 21. prosinca 2016. godine, na snazi, odnosno nije zamijenjen drugim aktom. U odnosu na navode iznesene u zahtjevu potvrđuje da odredbe Poslovnika nisu usklađivane s odredbama Statuta Hrvatskog nogometnog saveza usvojenog na sjednici 5. lipnja 2017. godine (u daljnjem tekstu: Statut), nakon donošenja Statuta ali u zahtjevu nije navedeno u kojem je dijelu Poslovnik neusklađen sa Statutom odnosno koje konkretne odredbe su neusklađene. U zahtjevu nije navedeno niti kojom je pojedinačnom odlukom povrijeđeno pravo ili interes podnositelja zahtjeva, a što čini sadržaj zahtjeva manjkavim u odnosu na odredbe članka 84. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje u tekstu: ZUS).

Prvenstveno ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije podnositelja zahtjeva, jer je odredbom članka 83. stavak 1. ZUS-a utvrđeno da se postupak ocjene zakonitosti općeg akta pokreće na zahtjev fizičke ili pravne osobe ili skupine osoba povezanih zajedničkim interesom, ako

je pojedinačnom odlukom javnopravnog tijela koja se temelji na općem aktu došlo do povrede njihovih prava ili pravnog interesa. Navodi da Podnositelj zahtjeva nije član (niti neposredni, niti posredni) HNS-a, iako u zahtjevu netočno navodi da je posredni član. Navodi i odredbu članka 17. stavka 1. Statuta koji utvrđuje da su članovi HNS-a, 20 nogometnih saveza u županijama i Zagrebački nogometni savez i nogometni savezi gradova i nogometni klubovi. Županijski nogometni savezi, Zagrebački nogometni savez i nogometni savezi gradova su neposredni članovi saveza, a klubovi su posredni članovi. Stavkom 2. tog članka Statuta određeno je da članovi HNS-a mogu biti udruge stručnih djelatnika u nogometu, te udruge u koje se udružuju sportaši istog sporta. Prema članku 20. Statuta odluku o učlanjenju u HNS donosi Skupština saveza, a između dviju sjednica skupštine odluku o prijemu u privremeno članstvo donosi Izvršni odbor. Nikada nije donesena odluka niti Skupštine niti Izvršnog odbora da se Podnositelj zahtjeva prima u članstvo HNS-a. Iz tog razloga podnositelj zahtjeva ne može se pozvati na to da su mu povrijeđena prava člana (neposrednog ili posrednog) HNS-a, jer on, budući nije član, ta prava niti nema.

Navodi odredbu članka 47. stavak 3. Zakona o sportu (Narodne novine, broj 71/06., 150/08., 124/10., 124/11., 86/12., 94/13., 85/15.) kojom je utvrđeno da članovi nacionalnih sportskih saveza mogu biti udruge stručnih djelatnika u istome sportu (suci, treneri, zdravstveni radnici) te udruge u koju se udružuju sportaši istog sporta. Dakle, te udruge mogu biti članovi, ali nisu samim postojanjem *ipso facto* članovi nacionalnog sportskog saveza. Činjenica da je predstavnik podnositelja zahtjeva budući zastupnik u Skupštini HNS-a proizlazi iz odredbe članka 47. stavka 8. Zakona o sportu, te se navodi i mišljenje Središnjeg državnog ureda za šport, klasa: 011-02/16-01/00001, urbroj: 518-04-16-0001 od 6. ožujka 2017. i klasa: 620-01/17-03/00067, urbroj: 518-02-17-0002 od 20. ožujka 2017. godine i djelomično rješenje Sportske inspekcije, klasa: UP/I-620-01/17-05/0005, urbroj: 518-07-17-0020 od 23. svibnja 2017. godine (dalje u tekstu: djelomično rješenje). Tom odredbom Zakona o sportu utvrđeno je da Skupštinu nacionalnog sportskog saveza osnovanog u sportu u kojem najmanje polovina sportskih klubova koji sudjeluju u najvišem stupnju nacionalnog sportskog natjecanja imaju profesionalni status čini, između ostalih i predstavnik udruženja sportaša i trenera koji sudjeluju u najvišem stupnju nacionalnog sportskog natjecanja, na način utvrđen Statutom.

O tome je Središnji državni ured za šport dao mišljenje od 6. ožujka 2017. godine i djelomičnim rješenjem utvrdio da HNS treba primjenjivati odredbe članka 47. stavka 8. u pogledu sastava Skupštine. Prema mišljenju državnog ureda sportaši i treneri imaju pravo na predstavnika bez obzira na pravnu osobnost njihova eventualnog udruženja, a sukladno odredbama Statuta. Sukladno ovim mišljenjima i djelomičnom rješenju, člankom 36. stavkom 5. Statuta (donesenog 5. lipnja 2017. godine na Skupštini Hrvatskog nogometnog saveza) utvrđeno je da zastupnika nogometaša određuje udruženje koje kao predstavnika profesionalnih nogometaša priznaje Međunarodni savez profesionalnih nogometaša (FIFPro) odnosno, ako takvo udruženje ne postoji, zastupnika apsolutnom većinom glasova određuju kapetani seniorskih ekipa klubova, koji sudjeluju u najvišem stupnju natjecanja nogometa. Podnositelj zahtjeva je dostavio dokaz da ga FIFPro priznaje kao predstavnika profesionalnih nogometaša, te je time dobio pravo da odredi jednog zastupnika nogometaša u Skupštinu HNS-a. To međutim ne znači da je podnositelj zahtjeva time stekao status člana HNS-a. To znači da je podnositelj zahtjeva odredio zastupnika u Skupštini HNS-a, ali zastupnik ne predstavlja Podnositelja zahtjeva nego sve nogometaše najvišeg stupnja natjecanja. Stoga nikakva prava ili interesi te udruge ne mogu biti povrijeđeni bilo kojom odlukom vezanom uz održavanje sjednice Skupštine i izbora predsjednika HNS-a (a pretpostavljaju da se zahtjev odnosi na neku od tih odluka obzirom da u zahtjevu nije precizno navedeno na koju se pojedinačnu odluku zahtjev odnosi).

Uz to navodi, da čak i da je Podnositelj zahtjeva posredni član HNS-a kao što tvrdi, zahtjev je neosnovan, jer Podnositelj zahtjeva ne navodi u kojem je dijelu Poslovnik neusklađen sa

Statutom, a iz teksta zahtjeva to nije jasno. Čini se da podnositelj zahtjeva smatra kako svi članovi HNS-a (neposredni i posredni) imaju pravo birati i biti birani u Skupštinu, Izvršni odbor, pravna tijela i birati predsjednika HNS-a, a pri tome se poziva na odredbu članka 22. Statuta.

Odredba tog članka odnosi se samo na neposredne članove Saveza, jer odredba započinje riječima „Prava članova su: ...“, te u alineji b utvrđuje: „...predlagati te birati i biti birani u tijela Saveza, na način utvrđen ovim Statutom, ...“

Odredbom članka 17. stavka 4. i 5. Statuta propisano je da su Županijski nogometni savez i Zagrebački nogometni savez neposredni članovi, a ako nije drugačije određeno odredbe o članstvu u ovom Statutu odnose se samo na neposredne članove. Pravo biranja članova Izvršnog odbora i predsjednika HNS-a utvrđeno je člancima 42. i 49. Statuta, a ne Poslovnika kako to pogrešno navodi Podnositelj zahtjeva. Statutom kao temeljnim općim aktom udruge koji je donijela Skupština kao najviše tijelo HNS-a uređeno je članstvo, njihova prava, obveze i odgovornosti, tijela Saveza, način sazivanja sjednica, kandidiranje, izbor, opoziv, način odlučivanja, trajanje mandata i dr. Poslovníkom se uređuje samo način rada, prava i obveze zastupnika te uvjeti rada na Skupštini. Osim toga u članku 2. stavku 1. Poslovnika navedeno je da zastupnici u Skupštini – predstavnici županijskih nogometnih saveza i drugih članova HNS-a stječu prava i obveze zastupnika verifikacijom njihovih mandata. Poslovník je znači primjenjiv na važeći Statut. Zaključuje da je Predsjednik HNS-a sjednicu Skupštine sazvaó prvenstveno temeljem odredbi članka 35. i 50. Statuta, kao što to stoji u pozivu, a tek podredno pozivom na odredbu članka 5. Poslovnika, koja ni u čemu ne bi trebala biti sporna. (Tom odredbom je propisano da sjednicu Skupštine saveza saziva predsjednik, na osnovu programa rada Skupštine saveza ili kada to zatraže Izvršni odbor ili najmanje jedna polovica članova saveza.) Zaključno u odnosu na Statut ističe da je pravomoćnim rješenjem Gradskog ureda za Opću upravu Grada Z., klasa: UP/I-230-02/2017-02/1047, od 25. kolovoza 2017. godine odobren upis promjena u Registar udruga Republike Hrvatske i da je Statut ovjeren kao zakonit. Stoga smatra da održavanjem sjednice Skupštine HNS-a ne prijete nikakva šteta Podnositelju zahtjeva, pa samim time zahtjev za obustavljanjem izvršenja Poslovnika o radu Skupštine HNS-a do donošenja odluke Visokog upravnog suda Republike Hrvatske HNS smatra neutemeljenim, te predlaže Sudu da odbije prijedlog za obustavu izvršenja Poslovnika o radu Skupštine HNS-a i odbaci zahtjev, jer je zahtjev podnijela neovlaštena osoba. Podredno predlaže odbiti zahtjev kao neosnovan.

Uz odgovor dostavlja mišljenja Središnjeg državnog ureda za šport, djelomično rješenje sportske inspekcije i ovjereni Statut Hrvatskog nogometnog saveza usvojen 5. lipnja 2017. godine (nakon inspekcijskog rješenja), na koju dokumentaciju se poziva u svom odgovoru.

Rješenjem od 9. siječnja 2018., podnositelj zahtjeva je pozvan odgovarajućom primjenom članka 29. u svezi s člankom 83. stavkom 1. i 84. stavkom 2. ZUS-a, dostaviti pojedinačnu odluku utemeljenu na osporavanom općem aktu, a kojom je došlo do povrede prava ili pravnog interesa, kao i dokaz da je zahtjev podnesen u roku od 30 dana od dostave takve odluke, uz pouku da će zahtjev biti odbačen kao neuređan, ako ne postupi povodom zahtjeva.

Rješenje je podnositelju zahtjeva dostavljeno 12. siječnja 2018.

Kako podnositelj zahtjeva u ostavljenom roku nije otklonio nedostatke zahtjeva, i dostavio pojedinačnu odluku javnopravnog tijela, trebalo je odgovarajućom primjenom odredbe članka 29. stavak 2. ZUS-a, zahtjev odbaciti.

S obzirom na način rješavanja ove stvari, nije bilo osnove za primjenu članka 85. stavka 2. ZUS-a.

Pri tome je potrebno navesti da ovaj Sud nije našao razloge za provođenje postupka ocjene zakonitosti Pravilnika po službenoj dužnosti u smislu odredbe članka 83. stavka 2. ZUS-a.

U Zagrebu 26. travnja 2018.

Predsjednica vijeća
Lidija Vukičević, v.r.